

uden Pension. Jeg vil ikke sige, at det er tyrkisk; thi jeg veed ikke, hvorledes der i saa Henseende er i Tyrkiet, men jeg vil sige, at det er — ja, jeg er ikke saa bekendt i Geografien, at jeg vil sige, hvad det er. (En Stemme: Preussisk!) Nei, det vil jeg heller ikke sige; men de foreliggende Kjendsgjæringer ere saa talende i et Land som Danmark, at jeg ikke skal sige et eneste Ord mere til Dem derom; thi den hele Historie dømmer sig selv og fremstiller sig selv paa en saadan Maade, at enhver yderligere Dom vilde være overflødig. Der er derfor, at jeg har stillet den anden Del af min Forespørgsel til den høitærede Minister: „Naar Suspensionen hæves paa Betingelse af, at den vedkommende Embedsmand i Fremtiden vil undgaa en Gjen-tagelse af de Forseelser, der angives at have fremkaldt Suspensionen, kan da Embedsmanden tilpligtes at overtage Embedet paany, før han er sat i Kundskab om, hvilke disse formentlige Forseelser ere?“

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg blev unegtelig noget overrasket ved igaar at høre, at der skulde stilles en Forespørgsel som den her foreliggende, men jeg maa tilstaa, at denne Overraskelse er bleven i en meget betydelig Grad forhøiet ved den Motivering af Forespørgselen, vi nu have hørt. Jeg er ikke ukjendt med, at man tidligere ved at stille Forespørgseler i visse almindelige Udtryk dog har havt enkelte specielle Tilfælde for Die, som ogsaa under Forhandlingen af Forespørgselen ere komne frem, og Sligt vilde saaledes ikke have været det Stødmægtige eller i alt Fald det mest fremtrædende Stødmægtige ved en Forespørgsel som denne, men hvad der vistnok maa kaldes ikke blot eiendommeligt, men fuldstændig anomalt, ja, maasse jeg hellere kunde sige noget aldeles Uørt, det er, at der fremsættes en Forespørgsel med Hensyn til et Tilfælde, som ikke engang endnu har fundet sin Afgjørelse i Administrationen. Jeg tror, at det noget nær vilde være en af de uheldigste Veie, der kunde følges til at raade Bod paa de mulige Mangler, som kunde være tilstede, ikke blot for Administrationen, men ogsaa for Repræsentationen,

hvis man saaledes midt under en Sags Behandling vilde drage Sagen ind under Forhandling her i Salen. Jeg veed ikke noget mere Forbausende, end at jeg virkelig i dette Dieblæk skal staa og svare paa en Interpellation med Hensyn til en Sag, i hvilken Blækket endnu neppe er blevet tørt paa en Skrivelse, som er afgaaet fra Ministeriet til den Paagjældende, en Skrivelse, som jeg maasse til Lettelse for ham kunde have afleveret til den ærede Rigsdagsmand; hvis jeg havde vidst det, kunde Skrivelsen maasse noget tidligere været kommen til det ærede Medlem. Det synes dog i Virkeligheden at være en høist besynderlig Gang af Sagerne. Naagt jeg saaledes maa betragte hele denne Forespørgsel som saa eiendommeligt, at jeg mener, der kunde være fuldkommen Føie fra Ministerens Side til at erklære, at han overhovedet ikke fandt sig foranlediget til at svare Noget som helst derpaa, havde jeg dog af Ægard for den ærede Forespørger tænkt mig, at der fra min Side kunde gives et Svar, som jeg i Særdeleshed idag — hvorfor skal jeg negte det — umiddelbart efter, hvad der er foregaaet, kunde have ønsket at give den allerblideste og mildeste Form; men det Foredrag, vi nu have hørt af den ærede Rigsdagsmand, har unegtelig noget udsuffet Indtrykket af, hvad der gik forud, og jeg tror, at det derfor vil findes meget naturligt, om min Toneart vil blive en nogen anden, og om jeg maasse vil forsøge paa ogsaa at give den en stærkere Klang, end jeg egentlig fra Begyndelsen af havde tænkt. Det kan virkelig ikke hjælpe at ville høre denne Sag op til en saa storartet Begivenhed. Den ærede Rigsdagsmand behøver hverken at græde over Danmark eller over Kultusministeren. Det syntes, at han tog sig Sagen nær og var nærved at sige: Stakkels Danmark, hvor noget Sligt kan foregaa, og han føiede til, at det gjorde ham ondt for mig personlig. Jeg er ham vel taknemmelig for, at han har saa Meget tilovers for mig, men jeg vilde, som sagt, nødig have, at det skulde gaa ham allfor meget til Hjerte. Sagen forholder sig slet ikke saaledes, og derfor den ærede Rigsdagsmand ikke var kommen noget forkert ind paa den, hvad jeg antager,